

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 9Co/79/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1107204241
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 07. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Floreková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1107204241.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Magdalény Florekovej a členov senátu JUDr. Romana Huszára a JUDr. Zuzany Posluchovej v právnej veci žalobcu: TOMUS, s.r.o., Turčianska 16, Bratislava, IČO: 35 845 287, zastúpená ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA SLIVKA & LEČKOVÁ, s.r.o., Turčianska 16, Bratislava, proti žalovanej: R. B., M.. XX.X.XXXX, Q. M. XXX, L. C., o zaplatenie úrokov z omeškania z istiny vo výške 2.236,44 €, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I zo dňa 25.2.2009 č.k. 22C/39/2007 - 52, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalobca **m á** voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1/ Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.604,66 € titulom úroku z omeškania zo sumy 2.236,44 €, za obdobie od 29.10.2004 do 25.11.2008 v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Zároveň žalovanú zaviazal povinnosťou nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 447,84 € v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že sa žalobca žalobou doručenou okresnému súdu dňa 7.2.2007 domáhal od žalovanej zaplatenia sumy 758,22 € (22.842,-Sk) titulom úroku z omeškania. Žalobca opieral svoj nárok o skutočnosť, že Obvodný súd Bratislava 3 vydal dňa 23.9.1996 rozhodnutie č.k. 8Cb 231/93-55, ktoré nadobudlo právoplatnosť 15.10.1997 a v ktorom zaviazal žalovanú zaplatiť právnomu predchodcovi žalobcu sumu 57.636,-Sk (istina) a náhradu trov konania pozostávajúcu zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 6.304,-Sk a trov právneho zastúpenia vo výške 3.435,-Sk. Právny predchodca žalobcu spoločnosť PROMTEC, a.s. v likvidácii zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 16.9.2004 postúpil na žalobcu pohľadávku voči žalovanej v celkovej výške 67.375,-Sk/2.236,44 € spolu s jej príslušenstvom. Súčasťou postúpenej pohľadávky voči žalovanej sú aj úroky z omeškania, nárok na zaplatenie ktorých právnomu predchodcovi žalobcu vznikol z dôvodu omeškania žalovanej so zaplatením istiny 67.375,-Sk na základe právoplatného rozhodnutia súdu právnomu predchodcovi žalobcu. Nesplnením peňažnej povinnosti uloženej právoplatným a vykonateľným rozsudkom Obvodného súdu Bratislava 3 sp. zn. 8Cb 231/93 sa žalovaná dostala do omeškania, a to dňom 16.10.1997. Žalobca sa žalobou doručenou na Okresný súd Bratislava I dňa 29.10.2004 sp. zn. 16C/41/2005 domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy vo výške 35.574,-Sk titulom úrokov z omeškania vo výške 17,6 % odo dňa 28.10.2001 do 28.10.2004 zo sumy 67.375,-Sk. Rozsudkom Okresného súdu Bratislava I, 16C 41/2005 zo dňa 27.9.2005 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave 5Co 457/05 zo dňa 29.9.2006, oba vykonateľné dňom 17.1.2006, bola žalovaná zaviazaná k úhrade sumy vo výške 35.574,-Sk, trov konania vo výške 1.260,-Sk a náhrady trov právneho zastúpenia v sume 10.664,-Sk. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaná sumu 67.375,-Sk žalobcovi neuhradila a je ku dňu podania žalobného návrhu stále v omeškani s jej zaplatením, žalobca si

v zmysle ustanovenia § 517 ods. 2 Obč. zák. a v zmysle ustanovenia § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. uplatňuje od žalovanej právo na zaplatenie úrokov z omeškania za obdobie 825 dní predchádzajúcich podaniu žalobného návrhu na súd. Žalobcom v žalobe uplatnená istina predstavuje úroky z omeškania vo výške 15 % ročne zo sumy 67.357,-Sk za obdobie 825 dní predchádzajúcich podaniu žalobného návrhu, čo predstavuje sumu 22.842,-Sk, v prepočte 758,21 €. Žalovaná predmetnú sumu doposiaľ neuhradila.

2/ Žalobca podaním zo dňa 26.11.2008 požiadal súd o súhlas so zmenou žalobného petitu. Odôvodnil to tým, že v podanom žalobnom návrhu svojou chybou zle vyčíslil percentuálnu výšku úroku z omeškania. Nesprávne určil výšku diskontnej sadzby NBS, ktorá mala byť 8,80 % a jej dvojnásobok je v tom prípade 17,6% p.a. Ďalej vzhľadom na skutočnosť, že ku dňu tohto podania nedošlo zo strany žalovanej k úhrade dlžnej istiny žiadal svojim podaním súčasne o rozšírenie svojho nároku o úhradu úrokov z omeškania aj za obdobie od podania žaloby po podanie rozšírenia žaloby t.j. do 25.11.2008. Z uvedených dôvodov žiadal po zmene žalobného petitu úhradu 17,6% p.a. z istiny 67.357,-Sk od 29.10.2004 do 25.11.2008, t.j. sumu 48.342,-Sk, v prepočte 1.604,66 €.

3/ Súd uznesením 22C/39/07 zo dňa 21.1.2009 pripustil zmenu žalobného petitu podľa podania žalobcu zo dňa 25.11.2008. Vykonaným dokazovaním zistil, že bývalý Obvodný súd Bratislava 3 dňa 23.9.1996 vydal rozsudok 8Cb/231/93, ktorým uložil žalovanej povinnosť zaplatiť právnemu predchodcovi žalobcu (PROMTEC, a.s. v likvidácii) istinu vo výške 57.636,-Sk spolu s trovami konania 6.304,-Sk titulom súdneho poplatku a 3.435,-Sk titulom trov právneho zastúpenia. Rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňom 15.10.1997. Zo zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi spoločnosťou PROMTEC, a.s. v likvidácii ako postupcom a žalobcom ako postupníkom dňa 16.9.2004 mal súd za preukázané, že žalobca nadobudol pohľadávku, ktorá je predmetom tohto sporu spolu s jej príslušenstvom. Okresný súd Bratislava I vydal rozsudok 16C/41/2005 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 5Co/457/05, ktorým uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 30.432,-Sk spolu s trovami konania 1.260,-Sk a 6.311,-Sk titulom trov právneho zastúpenia. Rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňom 28.12.2006. Súd prvej inštancie mal ďalej za preukázané, že žalovaná žalované príslušenstvo (úroky z omeškania za obdobie od 29.10.2004 do 25.11.2008) doposiaľ žalobcovi neuhradila. V tomto smere dôkazné bremeno zaťažovalo žalovanú, ktorá však súdu nepredložila žiadny dôkaz o tom, že by si bola predmetnú povinnosť splnila.

4/ Po právnej stránke oprel súd prvej inštancie svoje rozhodnutie o ust. § 524 ods. 1, ods.2, § 526 ods. 1, § 517 ods. 2 Obč. zák., ako aj § 3 nar. vlády č. 87/1995 Z.z. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že žalovaná bola právoplatným a vykonateľným rozsudkom zaviazaná zaplatiť právnemu predchodcovi žalobcu sumu istinu vo výške 57.636,-Sk spolu s trovami konania 6.304,-Sk titulom súdneho poplatku a 3.435,-Sk titulom trov právneho zastúpenia. Rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňom 15.10.1997. Tým, že žalovaná nezaplatila svoj peňažný dlh riadne a včas, dostala sa do omeškania s plnením peňažného dlhu a tým jej vznikla povinnosť platiť príslušný úrok z omeškania z dlžnej sumy. Výška úroku z omeškania je určená vo výške dvojnásobku základnej úrokovej sadzby NBS k prvému dňu omeškania. Prvým dňom omeškania žalovanej na základe žalobného návrhu treba považovať deň 16.10.1997. Tento deň bola základná úroková sadzba NBS vo výške 8,8% p.a. (jej dvojnásobok, a teda aj výška úroku z omeškania predstavuje 17,6 % p.a.). Právny predchodca žalobcu zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 16.9.2004 previedol pohľadávku, ktorá je predmetom tohto sporu spolu s jej príslušenstvom (úroky z omeškania) na žalobcu. Postúpenie pohľadávky bolo žalovanej riadne preukázané (už v predchádzajúcich súdnych konaniach), čím je daná aktívna vecná legitímácia žalobcu na vymáhanie príslušenstva predmetnej pohľadávky. Nakoľko žalovaná doposiaľ nepreukázala súdu, že uhradila žalované príslušenstvo pohľadávky, súd ju týmto rozsudkom zaviazal k ich zaplateniu (za obdobie od 29.10.2004 do 25.11.2008 - viazaný žalobným petitom), a to vo výške určenej vo výrokovej časti tohto rozsudku. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p., a úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania vo výške 351,64 €, keď trovy konania pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 96,20 € a z trov právneho zastúpenia vo výške 351,64 €.

5/ Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že súd prvej inštancie pôvodne vyznačil na rozsudku právoplatnosť dňom 18.6.2009. Predmetný rozsudok bol na základe pokynu sudcu zo dňa 5.5.2022 opätovne doručovaný žalovanej, po zistení, že rozsudok bol nesprávne doručovaný žalovanej na adresu Q., Š. XX, hoci žalovaná sa v tom čase zdržovala na adrese M. XXX, L. C.. Rozsudok bol žalovanej

preto doručovaný (opätovne) na adresu M. XXX, L. C. dňa 12.5.2022, odvolanie proti rozsudku podala žalovaná na pošte dňa 27.5.2022, z ktorého dôvodu odvolanie žalovanej odvolací súd posúdil ako podané včas.

6/ V odvolaní žalobkyňa poukazovala na to, že predmetným rozsudkom priznal súd prvej inštancie žalobcovi úrok z omeškania z nezaplatenej istiny 67.357 Sk/2.235,84 € (priznanej rozsudkom sp. zn. 8Cb/231/93), a to od 29.10.2004 do 25.11.2008 vo výške 17,6 % ročne. Uvedené rozhodnutie považuje žalovaná za nesprávne, pretože súd si neoveril výšku úrokov z omeškania v žalovanej dobe, teda od 27.11.2004 do 25.11.2008, ktorá sa vtedy pohybovala medzi 6 až 9,6 %. Žalovaná k odvolaniu priložila tabuľku s úrokmi z omeškania vydanú NBS. Súd prvej inštancie automaticky schválil úrok z omeškania 17,6 %, ktorý si určil žalobca od doby prvého omeškania od 16.10.1997. Výška úrokov z omeškania sa musí zhodovať s povolenou výškou určenou NBS, pretože inak by išlo o bezdôvodné obohatenie žalobcu. Žalobca si bol vedomý, že sa na doručovanej adrese nezdržiava, pretože už exekúcia, ktorú žalobca podal u exekútora Vargu na základe rozsudku 16C/41/2005 jej bola doručovaná na novú adresu, žalobca preto súd uviedol do omylu, keď tento dôležitý argument pred súdom zamlčal. Aj o rozsudku sp. zn. 15C/41/2005 sa dozvedela až od exekútora Vargu, myslela si, že ide o zaplatenie istiny a táto exekúcia aj skončila vymožením pohľadávky. Bola preto prekvapená, keď exekútor Noskovič začal znovu vymáhať pohľadávku pre Tomus, s.r.o., keďže rozsudok nedostala;+ myslela si, že ide o vymáhanie tej istej pohľadávky vo výške 67.357,- Sk. Keďže napadnutý rozsudok sp. zn. 22C/39/2007 má vady, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd vychádzal z nesprávnych a žalobcom zamlčaných skutočností. Žalovaná navrhovala odvolaciemu súdu napadnutý rozsudok buď zmeniť tak, že žalobu žalobcu zamietne alebo ho zruší a vec znovu prejedná.

7/ Na odvolanie žalovanej sa písomne vyjadril žalobca, ktorý žiadal napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania. Žalobca poukazoval vo vyjadrení na to, že žalovaná v odvolaní nenamieta, že v čase od 29.10.2004 do 25.11.2008 bola v omeškani so splnením povinnosti uhradiť žalobcovi sumu 67.375,- Sk, ku ktorej bola zaviazaná právoplatným rozsudkom Obvodného súdu Bratislava 3 č.k. 8Cb/231/93-55, vydaným dňa 23.9.1996, právoplatným dňa 15.10.1997. Žalovaná samotná v iných súdnych konaniach tvrdila, že si uvedenú povinnosť - uhradiť sumu 67.375,- Sk splnila až dňa 9.12.2008 a táto skutočnosť bola aj potvrdená rozsudkom Okresného súdu Bratislava I č.k. 10C/65/2013 - 201 zo dňa 29.10.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 15Co/48/2019 - 258 zo dňa 31.3.2020. Žalobca oba tieto rozsudky z opatrnosti pripojil k vyjadreniu. Pokiaľ ide o nedostatky v doručovaní rozsudku, tieto boli konvalidované jeho opakovaným doručením po 13 rokoch; v ostatnom žalovaná namieta údajne nesprávne určenú úrokovú sadzbu a teda aj výšku úrokov z omeškania, ktoré súd priznal napadnutým rozsudkom žalobcovi.

8/ Žalobca vo vyjadrení ďalej uviedol, že predmetom sporu vedenom na bývalom Obvodnom súde Bratislava 3 pod sp. zn. 8Cb/231/93, bolo jednak vydanie vecí (výpočtová technika z r. 1992) a jednak nároky na náhradu škody. V uvedenej právnej veci zaviazal súd žalovanú rozsudkom č.k. 8Cb/231/93-55 zo dňa 23.9.1996, právoplatným dňa 15.10.1997 okrem povinnosti vrátiť neoprávnene zadržované veci aj na povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 57.636,- Sk a nahradiť mu vzniknuté trovy konania vo výške 6.304,- Sk titulom súdneho poplatku a 3.435,- Sk titulom trov právneho zastúpenia. Žalovaná predmetný rozsudok ignorovala a v ňom uložené povinnosti neplnila. Na základe rozsudku sp. zn. 8Cb/231/93 bolo preto začaté exekučné konanie, v rámci ktorého žalovaná odovzdala exekútorovi v roku 1999 zadržované veci; splnenie peňažnej povinnosti však žalovaná ignorovala. V r. 2004 postúpila spoločnosť PROMOTEC a.s. svoju judikovanú pohľadávku voči žalovanej vrátane jej príslušenstva na žalobcu. Z opatrnosti žalobca dodal, že hoci žalovaná platnosť postúpenia pohľadávky napadla v súdnom konaní (na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 17C/72/2013), súd jej žalobu zamietol, pričom na odvolanie žalovanej Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací rozsudkom č.k. 14Co/379/2014-150 zo dňa 14.11.2017 rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil.

9/ Žalobca si v r. 2004 v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I voči žalovanej uplatnil nároky na zaplatenie úrokov z omeškania za obdobie od 28.10.2001 do 28.10.2004; tieto mu boli priznané rozsudkom OS BA I č.k. 16C/41/2005-40 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 5Co/457/05-65, s výškou úrokov z omeškania 17,6 %. Aj túto uloženú povinnosť žalovaná ignorovala, preto bola voči nej iniciovaná ďalšia exekúcia.

10/ Keďže žalovaná napriek vedeniu exekučných konaní si judikované záväzky neplnila, bol žalobca nútený (kvôli hrozbe premlčania) podať v r. 2007 ďalšiu žalobu na zaplatenie úrokov z omeškania - napadnutým rozsudkom podľa žalobcu súd prvej inštancie správne priznal žalobcovi nárok na zaplatenie úrokov z omeškania za obdobie od 29.10.2004 do 25.11.2008, ktorých výška bola určená v súlade s platnou právnou úpravou - 17,6 % ročne podľa nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. Táto sadzba zodpovedala dvojnásobku základnej sadzby NBS platnej k prvému dňu omeškania. Žalobca preto považuje napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie za vecne správny.

11/ Ďalšie vyjadrenia strany sporu neučinili.

12/ Odvolací súd preskúmal a prejednal vec v zmysle § 379, 380 ods. 1 CSP v napadnutom (t.j. v celom) rozsahu bez nariadenia odvolacieho pojednávania (rozsudok bol odvolacím súdom verejne vyhlásený podľa § 378 ods. 1 v spojení s § 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné.

13/ Súd prvej inštancie vo veci vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu, a teda náležite zistil skutkový stav v zmysle § 215 ods. 1 CSP, vec tiež posúdil správne po právnej stránke. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, na akých dôvodoch založil svoje rozhodnutie, v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP. Ako už odvolací súd poznamenal v bode 5 tohto odôvodnenia, odvolanie podané žalovanou vyhodnotil ako podané včas, vzhľadom na to, že doručenie rozsudku žalovanej pôvodne na adresu Š. XX F. Q. nebolo účinné, vzhľadom na zmenu adresy bydliska žalovanej.

14/ Podľa § 517 ods. 2 Obč. zák., ak ide o omeškание s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

15/ Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je dvojnásobok diskontnej sadzby (základnej úrokovej sadzby) určenej Národnou bankou Slovenska platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

16/ Podstata argumentácie žalovanej v odvolaní spočívala v tom, že súd prvej inštancie priznal žalobcovi nesprávne úroky z omeškania vo výške 17,6 % ročne, poukazujúc na to, že súd rozhodoval o priznaní úrokov z omeškania za obdobie od 29.10.2004 do 25.11.2008, v ktorom období platila iná výška základnej úrokovej sadzby, stanovenej Národnou bankou Slovenska (ktorá sa navyše aj viackrát menila).

17/ Táto obrana žalovanej v spore však neobstojí; súd prvej inštancie sa dôsledne riadil citovaným ust. § 517 ods. 2 Obč. zák., v spojení s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., v zmysle ktorých je pre stanovenie výšky úrokovej sadzby v prípade úrokov z omeškania rozhodujúci prvý deň omeškania s plnením peňažného dlhu. Otázku, či má na výšku úrokov z omeškania v prípade omeškania s plnením peňažného dlhu dosah meniaci sa základná úroková sadzba, určená NBS, riešila aj judikatúra súdov; Najvyšší súd SR vo svojom rozhodnutí sp. zn. 4 Cdo 193/2005 dospel k záveru, že „výšku úrokov z omeškania plnenia peňažného dlhu určuje nariadenie vlády č. 87/1995 Z.z. a predstavuje ročne dvojnásobok určenej základnej úrokovej sadzby (predtým diskontnej sadzby) Národnou bankou Slovenska a splatnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Táto výška sa počas doby omeškania dlžníka nemení.“ Súd prvej inštancie sa pri rozhodovaní predmetnej právnej veci správne riadil uvedenými závermi; zistil, že omeškание žalovanej s plnením peňažného dlhu (vo výške celkom 67.375,- Sk v prepočte 2.236,44 €) nastalo ku dňu 16.10.1997, ku ktorému dňu predstavovala základná úroková sadzba NBS 8,8 % ročne, potom jej dvojnásobok (podľa § 3 cit. nariadenia vlády), a teda aj výška úrokov z omeškania, činila 17,6 % ročne, ktorá výška sa ďalej počas trvania doby omeškania žalovanej nemenila - zostávala rovnaká ako v prvý deň omeškania, bez ohľadu na skutočnosť, že Národná banka Slovenska následne svojimi rozhodnutiami základnú úrokovú sadzbu menila (znižovala), aj to aj v období, počas ktorého trvalo omeškание žalovanej. Podľa vlastného vyjadrenia žalovanej k úhrade sumy 67.375,- Sk/2.236,44 € došlo až dňa 9.12.2008, čo znamená, že za obdobie, za ktoré žalobca uplatňuje priznanie úrokov z omeškania (od 29.10.2004 do 25.11.2008) bola žalovaná stále v omeškani (túto skutočnosť napokon žalovaná ani nepopierala), a teda žaloba žalovaného je dôvodná.

18/ Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1, ods. 2 CSP), vrátane výroku o trovách konania, o ktorých súd prvej inštancie rovnako správne rozhodol.

19/ O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 CSP. Žalobca mal v odvolacom konaní plný úspech, preto mu vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

20/ Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zákonov, § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods.1 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods.2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 CSP).